

Áo lụa Hà Đông

Nguyễn Sa

Ngô Thụy Miên

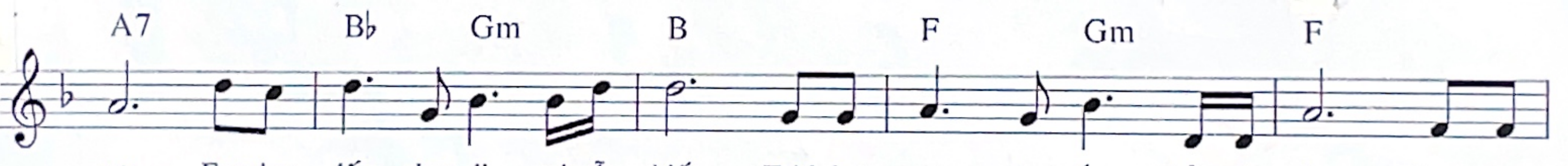
Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát Bởi vì em mặc áo lụa Hà Đông Anh vẫn yêu màu áo ấy vô

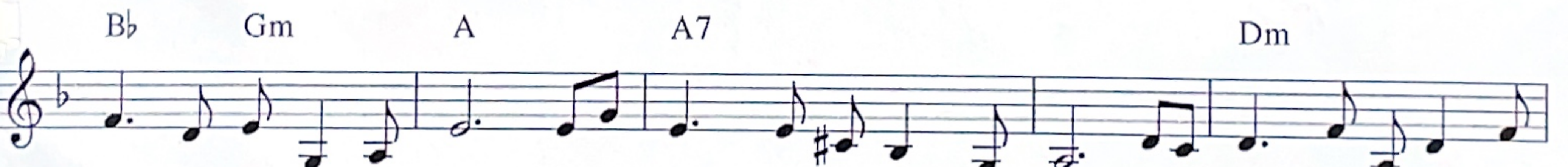
cùng Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng Anh vẫn nhớ em ngồi đây tóc ngắn Mà mùa

thu dài lắm ở chung quanh Linh hồn anh vội vã về chân dung Bay vội vã vào trong hồn mở

cửa Em chợt đến chợt đi anh vẫn biết Trời chợt mưa chợt nắng chẳng vì đâu Nhưng sao

đi mà không bảo gì nhau Để anh gọi tiếng thơ buồn vọng lại Em ở đâu hồi mùa thu tóc

ngắn Giữ hộ anh màu áo lụa Hà Đông Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng Anh vẫn

yêu mà áo ấy vô cùng cùng Anh vẫn yêu màu áo ấy em ơi